

TAVASZRA VÁRVA - TANÍTS BENNÜNKET IMÁDKOZNI

Gyermekkorom óta elég nehezen viselem a telet és így az évszak vége felé már nagyon hiányzik a napsütés és a jó meleg nyári hónapok. Azonban nemcsak a testünk várja a kikeletet. A megújulásra való vágyakozást valahogyan mindig a szívébe csepegteti az övének szerető Mennyei Édesatyánk. Hányszor fogalmazódott meg már bennünk, amit az egyik kedves énekünk első sora ír le: "Kéne már egy új tavasz..."

Szeretnénk átélni ébredést, érezni illatát, hallani, látni, ahogyan az emberek, főként pedig gyermekeink az Úrhoz fordulnak és gyülekezeteink megújulnak. Szép célok ezek közösségünk életében. Azonban fontos, hogy néhány kérdést megvizsgáljunk a lelkünkben az ideai tavasz kezdetén.

Akarjuk-e őszintén a megújulást?

Valaki a régiek közül úgy fogalmazott, hogy az Úr akkor szokott népének megújulást adni, amikor már olyan fájdalmasan érzik ennek a hiányát, és annyira vágnak rá, hogy készek félretenni az ént, és minden nyugüket-bajukat, hogy összefogva, együtt elkezdjenek kiáltani, könyörögni ébredés után.

Sokszor egészen jól megszokjuk a telet. Megvannak az eszközeink amivel elviselhetőbbé tehetjük. Egy kis jégkaparás, egy kis sózás és nem is érezzük már olyan rosszul magunkat, hiszen tettünk a tél ellen. Azután bemegyünk a meleg szobába és azt mondjuk, hogy onnan nézve egészen kellemes ez a tél. Valóban megvannak a szépségei, és az ideje is. Így van ez rendjén; de minden tél után következik vetés és aratás, az Úr ígérete szerint (1Móz 8:22). Nem élhetünk állandó télben. Még az örök hó hazájában is van néhány "nyári" hónap.

Hála, hogy a lelki telekben mindig oltalmat jelent az Úr házának élő tüze, ahol menedéket találhat a Szeretet-hiánytól vacogó ember. Azonban a tűz mellett is egyre jobban vágyunk a tavaszra, munkálkodásra, s az eredményesség öröme-

re. Így alkotott meg bennünket Mennyei Atyánk.

Vajon mennyire szoktuk meg azt az állapotot, amiben jelenleg vagyunk? Akarunk igazán gyökeres változást, vagy marad a jégtelenítés, meg, a néha kihűlőfélben lévő, kandalló mellett való ücsörgés régi nagy tavaszokra való emlékeztetéssel. A vágyat is, meg a tavaszt is az Úr adja, nem mi idézzük elő. Akármilyen nagy tüzet próbálunk rakni, attól még nem változik meg az évszak. A titok, hogy a helyes indulatért, meg az abban való egységért is imádkozni kell. Sokszor mi szeretnénk felkelteni az ébredés utáni vágyat mások szívében. Nem fog menni. Viszont könyöröghetünk, hogy az Úr hozza el a tavasz első fuvallatát.

Egy szívvel tudunk-e imádkozni érte?

Imádság nélkül egyszerűen nincs megújulás, mint ahogy lélegzetvétel és szívdobogás nélkül nincs élet. Élet nélkül pedig nem jön tavasz.

Csodálatos számomra, ahogyan a tanítványok kéri az Úr Jézust, hogy tanítsa őket imádkozni: "Történt egyszer, hogy valahol imádkozott, és mikor befejezte, így szólt hozzá egyik tanítványa: Uram, taníts minket imádkozni, ahogy János is tanította a tanítványait!..." - Lk 11:1 - érdekes, hogy Máté evangéliuma a Hegyi Beszéd kötelékében írja le ezt a részt. Miközben hallják a Mester tanítását, látják az imádságát és kívánják azt a közösséget, ami Őt az Atyával összeköti.

A megújulás mindig a térdeinken kezdődik. Várjuk, hogy gyermekeink, fiataljaink, a frissen megtértek elkezdjenek imádkozni, de vajon kitől tanulhatják ezt? A tanítványok a Mestertől kapták az imádság Lelkét és szavait egyaránt. Amellett, hogy a Szentlélek tanít és vezet az imádságban, megfigyelhetjük, hogy a kicsinyeink sokszor, önkéntelenül is, tőlünk veszik a példát. Vajon boldogok lennénk ha a mieink

úgy imádkoznának, azzal a lelkülettel, mint ahogy mi tesszük?

Szükségünk van a megújulásra elsőként az imaéletünkben és hangos imádságainkban. Néha eszembe jut, hogy mi lenne, ha felvennénk az imádságainkat és később visszajátszanánk saját magunk számára, úgy hogy nem tudnánk, ki volt az imádkozó. Vajon mit gondolnánk, mit éreznénk a saját imádságainkkal kapcsolatban... Mennyire építik azok lelkünket és mennyire erősítjük vele a hallgatók hitét, Istennel való kapcsolatát? Nem prédikálnunk kell imádság címén, hanem egységben összeforogni a többi imádkozóval, folytatva azok szívének gondolatát.

Sokszor azért erőtlenednek el közös imádságaink, mert egyszerűen nem figyelünk eléggé az Úr Lelkére és egymás szívére, gondolatára. Ha megvizsgáljuk az Úr Jézustól tanult imádság felvezetését, "Ti tehát így imádkozzatok" - Mt 6:9 abban is jelen van a Krisztussal és egymással való közösség áldása. TI (többes szám), IMÁDKOZZATOK...

Amikor az egyéni imádságaink alkalomról-alkalomra összekapcsolódnak testvéreink könyörgésével, akkor tapasztalhatjuk meg azt a csodát, amit az Úr Jézus ígért az övéinek: "...Bizony mondom nektek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

The 100th - Ethel Kish birthday

Cserepka János misszionáriusra emlékezünk - 100 és 20 év

Gyülekezeti hírek: Venice, Palm Bay

Lelkipásztor-csendesnapok

További 100 éves évfordulók

Magyarországi mozaikok (5) Vizsoly

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Cserepka János misszionárius testvér halálának 20. (március 10), s születése 100. évfordulóján a bolíviai szolgálatának utolsó szakaszát idézzük a 3. és 5. oldalon. Ugyanakkor nem feledjük, hogy a Cserepka házaspár külmisziós szolgálata további területekre is kiterjedt. A *Torontói Gyülekezetnek* volt 6 évig lelkipásztora, melynek során a gyülekezet megvásárolta a jelenleg is szeretett *Ráma tábort* (1960). A ma is élő gyülekezet, a *Kelownai Magyar Keresztény Misszió* (BC. Canada) is az ő otthonukban formálódott a 80-as évek második felében.

Egy másik lelkipásztor házaspár is százéves évfordulót tarthatna, ha itt lennének még közöttünk: Cserepkák barátai, *Herjeczki András* (detroiti lelkipásztor) és felesége *Lidia*, akik szintén 1919-ben születtek. Szeretettel emlékezünk rájuk is.

Kish Etelka testvérnő megkapta az Úrtól azt a kegyelmet, hogy testi és lelki erőben megérhette a 100. születésnapját. Szeretettel gratulálunk mi is! Lapunkban mindkét nyelven olvashatunk a család és a gyülekezete által rendezett ünnepségről. Olvashatjuk *Novák József* testvér mindannyiunk nevében megfogalmazott köszönetét és tisztelgését, miközben bemutatja a testvérnő különlegesen szép és gyümölcsöző élete lényegesebb eseményeit.

A kerek száz esztendő egyik legnagyobb magyar költőnkét és verseit is eszünkbe juttatja. *Ady Endre* (1877. nov 22-1919. jan 27) istenes versei egy teljes kötetet alkotnak (*A Sion-Hegy alatt*, Szent István Társulat, 1990.) Írásainak

természetesen ez a kisebbik, számunkra azonban bizonyára a legfontosabb része. Néhány évvel ezelőtt Ady rokonságától is kaptunk és közöltünk egy írást, melyben a halni készülő költőről már nem csak „Az Isten-kereső vad lárma” és az „Álmom az Isten” megdöbbentő sorait, hanem mintha „Az Úr érkezése” megvalósulását is („De Őt, a fényest, nagy szerűt / Mindörökre látom.”) vizionálhattuk. Az „Ady emléké” során néhány versét idézni fogjuk.

A legfiatalabb gyülekezetünkről, a *Venice-i Nyitott Biblia Gyülekezetéről* is olvashatunk lapunkban, ezúttal abból az alkalomból, hogy szövetségünk lelkipásztorai meglátogatták a gyülekezetet a Venice-ben megtartott *lelkipásztori csendesnapok* keretében. Áldott napok voltak azok – testi és lelki téren egyaránt. Facebookon máris láthattunk néhány fényképet, s az Evangeliumi Hírnök web oldalaira is teszünk majd belőlük. (Például egy csodálatos naplementét is átértünk az óceán partján. Gyönyörű volt, ahogyan lement a nap; s olyan jó volt tudnunk, hogy előtte föl-kelt, s hogy holnap is feljön és körbejárja, megmelengeti szép világunkat a nap – mielőtt újra belebukna az óceánba.)

De ne csak visszafelé, előre is tekintünk: jegyezzük be naptárunkba a soron következő szövetségi eseményeink dátumát. Nem csak azért, hogy tudjuk, mikor kerül rájuk sor, hanem, hogy *imádságainkkal tudjuk kísérni* az utazókat, és könyöröghessünk az áldásokért. A MABAVISZ tanácsülés és a női csendesnapok máris itt vannak, a többiekre sem kell sokáig várni. (szerk)

100. ZSOLTÁR

Hálaadásra való serkentés a teremő Isten jószágáért

1. Hálaadó zsoltár.**Vígan énekelj az Úrnak, te egész föld!****2. Szolgálatok az Úrnak * örvendezéssel, menjetek eléje vigassággal!**

*Zsolt 98,5-6

3. Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten; Ő alkotott minket és nem magunk; az Ő népe * és az Ő legelőinek juhai vagyunk.

*2Sám 7,23-24

4. Menjete be az Ő kapuin hálaadás-sal, tornácaiba * dicséretekkel; adjátok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét!

*Zsolt 50,23

5. Mert jó * az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!

*Zsolt 118,1-4

MABAVISZ tanácsülés
Detroit, március 15-17.

NŐI CSENDESNAPOK
Murrieta, CA, március 22-24.

ÉVKÖZI GYÜLÉS
április 6. (VB) és 13. (MJB)

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
Venice, FL. május 24-26.

112. KÖZGYÜLÉS
RÁMA TÁBOR,
2019. július 5-7.

TAVASZRA VÁRVA

folytatás az 1. oldalról

nekik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” - Mt 18:15-19

Közös imádságaink természetesen nem lehetnek hatékonyak egyenkénti csendes imaélet nélkül. Ez az a pont, ahol nem lehet megjárni magunkat. Csak az tud igazán bekapcsolódni a közös imádságba, aki otthon is rendszeresen beszélget Megváltójával. Viszont a megújuláshoz szükség van az aktív közösségi imaéletre is. Akár egyenként sorban, akár csoportosan szólítjuk meg az Urat, a végén egymás lelkére figyelve, együtt dobban a gyülekezet szíve Atyánktól kérve Amen-t az imádságunkra.

A lelki tavaszra várás egyik legbiztosabb jele, amikor az Ige szerinti testvériség gyakorlása mellett, egységessé válnak imádságaink a gyülekezetben, nem pedig egyformává.

Felkészültünk-e a megújulásra?

A helyes imádság munkálkodásra vezet. Ennek a munkának a célja az Atya és a Fiú dicsőítése a Szentlélek által. Óérte, Óröla, az Ő dicsőségére szól életünk, szolgálatunk, és megújulásunk is. Ahogyan a gondos gazda előkészíti a szerszámaikat a tavaszi munkákra, úgy kell az Ur Gyülekezetének is számítani az ébredésre az imádság ideje alatt. Ha hittel imádkozunk, akkor közben készíteni kell az eszközöket, amelyekkel Isten megajándékozott bennünket. Az, hogy egy közösség mennyire hisz az Ur megújító kegyelmének kiadásában, jól látszik abból, hogy mennyit fektet a misszióba, hosszú távú tervekbe és a munkások, szolgáltevők felkészítésébe. A gyülekezet lelkületét jól jelzik az imaalkalmak és a pénztárkönyv. Nagy kérdés, hogy miközben várjuk, kívánjuk és egy szívvel könyörgünk érte, vajon készen állunk-e már a Lelki tavaszra? Alkalmasak vagyunk-e arra, hogy újszülött keresztyénekkel ajándékozzon meg bennünket a Gyülekezet Ura? Készek vagyunk-e fogadásukra, és megvannak-e a feltételeink a növekedésre, építésre, egészségesen felnövekvő, érett szolgáltevők munkába állításába? Ne felejtjük el, a tavasz nem rólunk szól, mi csak végezzük a munkáját és élvezzük az áldását.

Várjunk tehát felkészülten, hittel és jó reménységgel imádkozva. Az aki mind eddig tenyerén hordozott bennünket, nem feledkezik meg rólunk továbbra sem. Ő biztos kézzel elhozza a magvetés idejét, amit azután követ majd a boldog aratás. Talán már itt is van az az idő... készen állunk?

Huli Sándor

Cserepka János misszionáriusra emlékezünk születése 100. és halála 20. évfordulóján (1919. február 4. - 1999. március 10.)

A következőkben a *Felhők fölött, zöld pokolban* című, a Cserepka misszionárius házaspár életét és szolgálatát bemutató könyv 8. fejezetéből idézünk, kivonatolva (Harmat-PMTI, 2003. szerzők: Ladányi Boglárka és Miklya Luzsányi Mónika).

Harmadik út: Jacuiba (1979-1983)

A misszionáriustársak, Humberto és Goytia társaságában adtak hálát életükért, János felépüléséért, hiszen emberileg érthetetlen, hogy a teherautó nem gyulladt ki, hogy a halottak között nem sorolták az ő nevüket is.

Lassan gyógyultak testben, lélekben. János rendületlenül hitte, hogy nagypéntek után húsvéthétfő, a feltámadás következik.

- Édesanya, én csak egyet tudok - mondtam Margitkának -, hogy én ezt a visszaadott életet nem tarthatom meg magamnak. Ezt oda kell adni annak, aki nekem visszaadta. Ez olyan mélyen bennem volt. Hogy ... talán újból a helyünkön leszünk. Igen. Mert Kanadában hiába voltunk otthon évekig, én egy perc nem sok, talán addig sem éreztem otthon magam. Amit mi aggodalomból terveztünk, annak Isten egyetlen percét sem tudta igazolni. Ami igazolás volt benne, az az, hogy újból megérlelődött bennünk, a visszaadott életet nem tarthatjuk meg magunknak, azt le kell tenni az Ur kezébe újból, s aztán ... ezen a turnuson, Jacuibában fölfakadtak az áldás forrásai, és a puszta kivirágzott. (...)

1980 júniusában érkeztek meg Jacuiba városba. Hamar rájöttek arra, hogy ezeknek a gyerekeknek nem lehet szokásos vasárnapi iskolát tartani. Ide valami más kell. Valami olyan, ami alapszükségeit elégíti ki. A megoldást Margit találta meg.

- Ahogy este ott együtt voltunk és imádkoztunk, látom, hogy van ott 8-10

leányka, olyan 8-12 évesek. Mondom nekik, hogy rendezek én egy főzőtanfolyamot. Kiválasztottam 10 receptet, abban benne volt a pizzától kezdve a hamburger, meg mindenféle, és ezeket a lányokat meghívtam, s mondtam, hogy hívjanak mindenkit, akik jönni akarnak. Sokan jöttek. Rendszerint úgy volt, hogy ha egy lány jött, az két kistestvérét is kellett hogy hozza, mert rá volt bízva. Amíg sült az étel a sütőben, addig János megtanította őket énekelni, s egy-egy bibliai történetet is elmondunk.

Amikor a 10 receptünk megvolt, rendeztünk egy bankettet, s a gyerekek meghívhatták a szüleiket. Addig egy asszony se tette be a lábát hozzánk a szomszédasszonyon kívül, de most, hogy a gyerekeik sütöttek-főttek, eljöttek a bankettre mind. A bankett záró része az volt, hogy maguk a gyerekek játszották el a Tékozló fiú történetét. Ez volt az első, amikor a Bibliából egy történetet nemcsak gyerekeknek, de már felnőtt asszonyoknak is meg tudtunk mutatni. Aztán kezdtek járni az asszonyok. A férfiak, azok jöttek legkésőbb.

Mozdultak az emberek, lassan már lehetett gyülekezetről beszélni. A főzés, a sport, a játék mellett a hitoktatás is beindulhatott, a gyermekek és a felnőttek köréből is jártak bemerítési előkészítőre.

A gyermekekkel sokat énekeltek, és az aranymondásokat kórusban mondták.

- A szülők aztán kíváncsiak voltak, hogy a gyerekek hova járnak, mert csak úgy fújták a bibliai idézeteket. Margitka főképpen a leánycsoporthoz került közel, én pedig a fiúcsoporthoz. Mind a két csoportban nagyon sok ígét kívülről tanultunk, mert azt hittem, hogyha megtanulják, ... akkor már birtokuk. Akkor az Ur azt már föl tudja használni. Ahol mag van, ott már kikel. Nem azért, mert én vetettem, hanem azért, mert élet van a magban. És akkor egyre-egyre karban tanultuk a bibliai verseket, kórusban, hogy bennük maradjon. Időközönként felszólítottuk őket, hogy ki mit ért, és csodáltuk, ahogy az Ur azokban a gyermekekben megelevenítette az ige csodálatos üzenetét, és láttuk a gyerekek lelkéről, hogy nagyon szívesen jönnek oda hozzánk.

Egy kis struccmadár volt a városkában, és én azt megvettem. Kitettem a kertbe, de először megneveltem, mert a virágjaimban kárt tett, és valamennyi

folytatás az 5. oldalon

ÁHÍTAT

„A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fúvilkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr” (1Kor 13,4-7).

Versben mondja el az ír William Butler Yeats: homokvárat építő gyermek serénykedik a tengerparton, akinek sok fáradsággal épített alkotását elpusztítják a partra verődő hullámok. Civilizáciánk sorsára emlékeztet e képpel a költő: az idő „hullámverései” szinte mindenben győznek. és valóban, romjaikban csodáljuk a hajdan értékeit, mint ahogy majd a mi építményeinken is győz az idő. Felvetődik hát a kérdés: akkor mi marad meg? Van valami, amin nem fog az el- múlás?

Igen, van. „Megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három.” A Korinthusiakhoz írt első levél 13. fejezetét a „szere- tet-himnuszának” tartjuk, mert a három maradandó érték közül (hit, remény és a szeretet) az utóbbit különösen is fontos- nak láttatja benne Pál apostol. Az idézett igeszakasz, amit a magyar fordítás négy mondatban ad vissza, szerkezetében is a szeretet elsőbbségére utal. Pozitív és ne- gatív példák váltakozásaival „élesíti” a szeretet cselekedeteit (ezt teszi, de nem azt), majd a 7. versben a szeretet erejét és teherbírását dicséri.

Mit értsünk azon, hogy „megmarad”, és „ezek közül a legnagyobb” a szere- tet? A Biblia tanítása szerint, a szere- tet lényegéhez tartozik, hogy tetteiben ölt testet. A jó tettek értékét pillanatnyi hasznukon túl, a tartósságuk biztosítja (abban az ér- telemben is, hogy mindig tehetők). A sokféle aktivitásban megélt élet akkor valóban értékes, ha szeretettel „tartósított”. így lehet egyetlen cseleke- detünk is hasznossá.

A szeretetnek – mondhatjuk - „táma- szai” a hit és a reménység. Mások javát önzetlenül munkálni csak úgy lehet, ha reménységünk van a jövő felől, konkrétan, a jó végső győzelméről. Hit és re- ménység híján a szeretet csak a pillanat szolgálatában állna. Higgyük, hogy a szeretetből hozott döntésekkel, és a szere- tet cselekedeteivel maradandót alkotunk, nem valami homokvárat!

„Isten a szeretet” - írta János apostol. A teremtettségben nyomon követhető munkájának eredménye az életünk,

amivel mi magunk is a Szeretet eszközei lehetünk. Erre kaptunk újbóli elhívást az újjászületésben, és erre tesz hasznos- sá bennünket ajándékaival a Szentlélek Isten.

A hit, remény és szeretet kérdésé- ben azonban döntenünk is kell. Nem ránk erőltetett életforma a keresztyéni, hanem Krisztus követésének tudatos, naponkénti felvállalása. Igent mondás a hívására. Hálás bemutatása a Lélek ajándékainak. Megváltónk életpéldája mutat irányt ebben, amit minden valódi értékeket teremteni akaró ember követ- het.

Könyörögjünk a magatartásunkat mindenben meghatározó isteni szeretete- től!

Novák József

„Mit jelent az, hogy ISTEN A SZERETET?”

Nemrég egy kérdőíven szembesültem ezzel a kérdéssel. Csakugyan, mit?

MÉG ALIG ESZMÉLŐDTEM, ami- kor német származású apai nagyanyám szépen csengő hangján szívembe plántálta az énekszövegbe foglalt vallástételt: „Gott ist die Liebe – Isten a szeretet”. Magyar változatban a vasárnapi isko- lából ismertem ezt az éneket, melynek „hivatalos” újabb fordításában – „Szeret az Isten” – sajnálatomra a hangsúly elto- lódott Isten személyéről arra, amit nyújt az által, hogy szeret. Az utóbbiért is há- lás vagyok iránta, de mindenek fölött az 1Jn 4,16-ban kijelentett igazságért – „Is- ten szeretet” – adózom az Örökkévaló- nak egész valóm teljes hódolatával.

AZ A MEGÁLLAPÍTÁS, hogy sze- ret az Isten, égi Atyámnak a javamat, boldogságomat munkáló cselekedeteire utal. E csodálatos tettek azonban – még ha azok Istentől erednek is –, ott vannak közte és közöttem. Általában összeköt- nek velem, de ha önálló életre kelve túl fontosakká lesznek, el is szigetelhetnek tőle. Testies gondolkodástól megkísér- tve ugyanis az Isten szeretetét megnyil- vánító jókat róla tudomást sem véve is igénybe vehetem, mint ahogy teszi is ezt miriádnyi, Istenben nem hívó, de a

Teremtő gondviselésének javait naponta mégis elfogyasztó ember. E pogánynak vélt szemlélet újabban egyre több ke- resztyén vallásosságában is tetten érhe- tő. Istenkeresése, istenélménye a Min- denhatótól eredő kedvességek, jelek, csodák igénylésében, kikövetelésében és „átélésében” teljesedik ki.

Ha nekem Isten voltaképpen a tőle re- mélhető szeretet-termékek, ajándékok miatt fontos, akkor csakhamar a Sátán könnyű prédájává lehetek. Ajándék- éhségem kielégítése közepett akár el- hanyagolhatóvá lehet számomra, hogy a sóvárgott jókat kitől kapom. Esetleg nem is a Mindenhatótól, hanem az Őt megtevesztő módon utánzó, kezdettől fogva embergyilkos Gonosztól.

A Sátánt ugyanis nem zavarja, ha csak addig megyünk el, hogy az átlagot messze meghaladó módon igényeljük a különleges lelki-szellemi jelensége- ket és élményeket. Az pedig egyenesen kedvére való lehet, hogy a nemrég még materializmust szajkózó emberek az ok- kultizmus, a spiritizmus és mindenféle ó- meg új-pogány vallás tanításaiért, szokásaiért rajonganak. Ösellségünk mindenképpen eléri célját, ha a lelki- szellemi kérdésekkel való foglalatossá- gunk személytelenné, mármint az élő Istennel való gyermeki közösségtől mentessé válik, mert ennek az Isten nél- küli vallásoskodásnak a végállomása is épp úgy a kárhozat, mint a nyílt isten- tagadásé.

A GYERMEKNEK AZ ÉDESAPA nemcsak azért fontos, mert éppen va- lamit ad neki, hanem egyszerűen azért – mégpedig mindig –, mert az a valaki az édesapja. Ugyanígy Isten nemcsak akkor fontos nekem, amikor éppen atyai szeretetét működteti javamra, hanem akkor is, ha éppen semmi kézzelfogha- tót sem tesz értem, mert akkor is Atyám; végső létforrásom Ő, a Szeretet. Az a Szeretet, akiről jelek és csodák nélkül is, az Egyszülött Fiú értem véghezvitt golgotai áldozatából egyszer s minden- korra szóló, kétségtelen bizonyosságot szerezhettem.

Ahogy a korban előre haladok, Isten sok földi élet-szépítő szeretet-ajándéka rendre elhagy, sőt utoljára legbecsesebb földi szeretet-juttatása, a testi élet is el- vétetik tőlem. Ajándék-fosztottan végül is mim marad? Az énekköltő szavával felelhetek: „Elveszthetitek mindent sor- ba”, Ha te megmaradsz nekem” (BGyÉ 309,2).

A kérdés ez volt: Mit jelent az, hogy Isten a szeretet? A válasz: Őt magát!

Győri Kornél (Újpest)

CSEREPKA JÁNOS

folytatás a 3. oldalról

üvegdarab volt, azt összeszedte. Furcsa a stuccmadár, ami fénylik, azt lenyeli. A gyermekek meg annál szívesebben jöttek, öt percig beszéltem a stuccmadárról és fél óráig az Úr Jézusról. Ilyen óráink voltak, csak úgy beültünk a fűbe és beszélgettünk. (...)

New York, 1963: Indulás Bolíviába - a kísérok között a képen Fülöp Árpád lp. feleségével, és a Bánkúti család

- Nemcsak a magvetés jutott nekünk - emlékezett vissza János is -, hanem szabad volt meglátni, hogy a mag kikel. Nagy áldás volt ez, mert mennyi missziói munkás hosszú éveken át hinti a magot, és soha nem látja meg munkája gyümölcsét.

A magok kikelését abban láttuk, amikor azoknak az egyszerű embereknek a szomjúsága kielégült abban, hogy az Úr Lelke megértette velük az ige üzenetét, bűnbánatban törtek össze, az ige felébresztette bennük a bűn ismeretét, a megterés, az újjászületés szükségletét, amit a Szentlélek indított el bennük. Szabad volt látnunk bűnbánati könnyeiket, hála-könyveiket, örömkönyveiket, ahogy gyermekdeden szomjaztak a tej után, és a fejlődést is láttuk, mert elmondták másoknak azt a boldogságot, amit az Úrban kaptak, így nőttek a kisebb csoportok, házi gyülekezések.

Majd utána helyenként, ahol tudtunk, templomokat is építettünk. ...

Jacuibában is szépen épült a gyülekezet, a börtönbe és a bordélyházba is eljutottak bizonyosságot tenni.

Egyszer a postahivatal vezetője kereszte fel Jánost váratlanul.

- Nagy baj van, Pásztor, el akarnak bocsátani.

János elgondolkodott. Tudta, hogy a postamester komoly alkoholist, úgy tűnt, immár főnökeinel is betelt a pohár. De a férfi csak folytatta a siránkozást:

- Mi lesz így velem és a családommal? Maga az utolsó reményem, Pásztor, azt mondták nekem, hogy ha már senki sem tudna segíteni, akkor ön még talán igen.

János elmosolyodott:

- Én nem tudok segíteni magán, de ismerem valakit, aki tud és akar is ...

A postamester megtért, s a kegyelem mellé az állását is megtarthatta. Am az alkoholizmus nemcsak Jacuibában, hanem egész Bolíviában szedte áldozatait.

- Mert az emberek nem is gondolják, hogy rabok, de nem az alkohol rabjai, hanem az alkohol uraé, a sátané. Kegyetlen rabtartó, ha csak egy pókhálónyi szállal kötöz meg, az annyit jelent, mintha hajókötél lenne. Ha Jézust személyes megváltójának ismeri el az ember, akkor a bilincseire ráhull Jézus vére, a bilincsek pedig lepattanának és soha vissza nem térnek. Folyamatos, egyre mélyülő kapcsolatot kell Jézussal naponta ápolni, ami csak akkor sikerülhet, ha átengedjük az életünk fölötti uralmat, hogy szabad, boldog emberré váljunk.

A gyülekezet hite erősödött, látva az egyes tagok életében munkálkodó Jézust. A város életének fontos szereplői, például a gyógyszerész is gyülekezeti tag lett. Többben e jeles személyek miatt mentek először az imaházba. A gyülekezeti tagok is prédikáltak, elmondták ismerőseiknek, barátainak életük jóra fordulásának okát, és cselekedeteik alátámasztották szavaikat. Mikor Cserepkák elhagyták Bolíviát, akkor sem állt meg az élet.

- Akik Jacuibában megtértek, azok folytatták aztán a munkát, azzal a tanítványi lelkiülettel, hogy tegyetek tanítványokká minden népeket. Később kaptam egy levelet a legkisebb Flores gyerektől: „mi csak azt tesszük, amit ti tettetek, hogy az evangéliumot átadjuk, hogy ők is továbbadhassák”. Ez a titka a misszióinak. Hogy úgy vegyék át az ígét, hogy az nem csak nekem van, hanem arra van, hogy továbbadjam. Az igazi megtért ember ezt csinálja, nem tud nyugodtan lenni csak a maga boldogságában.

Mikor Jacuibába költöztek, és a bérelt ház ebédlőjét és nappali szobáját összenyitották, akkor azon imádkoztak, hogy adja meg Isten, egyszer tele legyen az a terem. Három év se telt el, s a terem kinőtte a gyülekezet. Új imaházra volt szükség. János tette kész volt azonnal.

- Megvettünk egy nagyon régi patkányfészkét, egy elhagyott házat, azt kitisztítottuk, és a város közepén egy gyönyörű szép, kétszáz ülőhelyes templommá átépítettük.

A legtöbb munkát mi végeztük, de akivel kapcsolatunk volt, mindenféle mesterember, aki velünk dolgozott, azoknak mind bizonyosságot tettünk, és jöttek a templomba. (...)

- Isten annyit vesz fel az életünkől - összegezte János -, amennyit leteszünk. És csak amit leteszünk, azt veszi fel, hogy használja. Egy gyertya magában véve, ha nincs meggyújtva, lehet dísz tárgy, de a gyertyának van egy célja, hogy fényt adjon, világosság legyen a sötétségben. És az első pillanattól kezdve, amint érintkezik a szikrával, egyre kevesebb lesz, fogy el, de nem ez számít, mert közben a fény nő, és az sem számít, hogy hova tették, pincébe, síralomházba, kórházba egy beteg ágya mellé, vagy az úton megy valaki és tartja maga előtt. (...)

Cserepka testvér Bolíviából visszaérkezve, 1983 szeptemberében (az általa alapított) Ráma táborban, Herjeczki Géza akkori lp-al

Ez a küldetés - gyertyának lenni. Én tudtam, hogy engem az Úr meggyújtott egy bizonyos céllal, a társadalomban éltem, kaszáltam, kapáltam, arattam, imádkoztam, temettem, foglyok szabadtásához próbáltam segítség lenni, vizet hordtam, kórházat építettem, szóval a gyertya égett. Most, amikor érzem, hogy megyek az utolsó lobbanás felé, imádságom az, hogy az utolsó lobbanásig, szívem utolsó dobbanásáig tűrjön el az Úr kegyelme engem, hogy egész csonkig ...

Hogy csonkig égjek el.

Felesége egy későbbi levelében így számolt be Cserepka testvér (20 évvel ezelőtti) haláláról:

„...nem csak alkalomnak láttam az életet, hanem azokat az alkalmakat életem utolsó napjáig, amíg ereje volt, meg is ragadta... Olyan volt a távozása, mint az élete. Krisztálytiszt. Hálás Isten és emberek felé. Mással törődő, mint a gyertyaláng, s közben eléggő... Csendben elaludt, míg a jobb kezét fogtam. Bibliaverseket és énekszövegeket idéztem, és a bolíviaiak nevében elmondtam a 23. Zsoltárt spanyolul.”

Az Evangéliumi Hírnök szerkesztője és olvasói szeretettel emlékeznek Cserepka János misszionárius testvére.

NYITOTT BIBLIA GYÜLEKEZET

Zuhogó esőben érkezünk meg január 27-én, vasárnap délelőtt fél 11 felé a *Venice-i Magyar Házhoz* – ami így vasárnaponként a *Nyitott Biblia Gyülekezet* templomává változik. Ritkán kapnak egész napos esőt a floridaiak, most mégis így történt. Vajon megakadályozza a rossz idő a legfiatalabb gyülekezetünk

tila gitárkíséréssel felesége és két lánya vezette az éneklést – Dávid fiuk pedig vetítette az énekek szövegét. Minden lelkipásztor kapott lehetőséget egy 4-5 perces igei bizonyoságtételre, a rövid igehirdetést pedig Novák József alahambrai lelkipásztor tartotta. Jézus Krisztus az élet kenyere (Jn 6). Aki ebből a kenyérből táplálkozik, él és élni fog, örökké. Az igehirdetést és a személyes bizonyoságtételeket örömmel fogadták testvé-

a gyülekezetben. Jó volt beszélgetni a testvérekkel, a közöttük szép számmal lévő érdeklődőkkel, sőt az ismerősökkel is – a detroitból ideköltözött Csicsák Vilma testvérnővel, vagy a toronói Jéger Pál testvérrel.

Az Úr áldását kívántuk és kérjük folyamatosan imádságainkban a Venice-i Nyitott Biblia Gyülekezet életére – a testvérekre és a lelkipásztor család szolgálatára!

Kulcsár Attila és családja énekel / szövetségünk lelkipásztorai a Nyitott Biblia Gyülekezetben / vasárnapi-iskolások éneke

Szeretetvendégség a tisztelet után / A lelkipásztor-csendesnapok résztvevői, balról: James Waddell, Püsök Dániel, Kulcsár Attila, Kulcsár Sándor, Huli Sándor, Gergely István, Vass Gergely, Novák József és Herjeczki Géza

istentiszteletét? Nem, az eszünkbe sem jutott, de az igen, hogy az idősebbek nem fognak útra kelni, s kevesebben leszünk. Így lett, bár a Kulcsár Attila lelkipásztor által szombat este berendezett széksorok nagyobb része így is megtelt. Nem is csak idősekkel, hanem fiatalokkal is.

Különleges alkalom volt ez, mint ahogy bevezetőjében a vendéglátó gyülekezet lelkipásztorai el is mondták: az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* lelkipásztorai majdnem mindannyian ott voltak. Az előző napokban ugyanis lelkipásztor-csendesnapokat tartottunk Venice-ben - Kulcsár Attila és Kulcsár Sándor testvérek otthonában.

Nyolc pap egy istentiszteleten - hát ebből mi lesz? - gondolhatták vendéglátó testvéreink. Lelkipásztoruk azonban megszervezte már előre, hogy ne legyen belőle elviselhetetlenül hosszú alkalom. Néhány közös énekkel kezdtünk – mint ahogy máskor is ezt teszik: Kulcsár At-

tila és családja énekel / szövetségünk lelkipásztorai a Nyitott Biblia Gyülekezetben / vasárnapi-iskolások éneke

tila és családja énekel / szövetségünk lelkipásztorai a Nyitott Biblia Gyülekezetben / vasárnapi-iskolások éneke

tila és családja énekel / szövetségünk lelkipásztorai a Nyitott Biblia Gyülekezetben / vasárnapi-iskolások éneke

tila és családja énekel / szövetségünk lelkipásztorai a Nyitott Biblia Gyülekezetben / vasárnapi-iskolások éneke

Az istentisztelet után a lelkipásztorok még együtt ebédelték Kulcsár Sándor testvéreknél, néhány további vendéggel együtt. Ez volt a záró közös alkalma a **lelkipásztor-csendesnapoknak**. Már éppen indultunk Juhász Sándorékkal (hozzájuk és Stejankóékhoz), amikor váratlanul két gyertyás tortával köszöntöttek fel két születésnapost (az egyik én voltam). Köszönöm ezt a figyelmes-séget! Jól zárult ez a néhány nap. Dehát inkább néhány szót az elejéről:

Lelkipásztor-csendesnapok Venice, FL. január 23-27

Szövetségünk újra és újra lehetővé teszi anyagilag, hogy a lelkipásztorok néhány napot együtt töltsenek – imádkozva, a szolgatársi közösséget építve. Sajnos nagyon ritkán tudunk élni ezzel a lehetőséggel az elmúlt években. Pedig mindannyian érezzük ennek szükségességét, s értékeljük, hogy a testvériség is így látja, s támogatja létrejöttét. Az idén sikerült. Nagy része volt ebben annak, hogy a lelkipásztor szövetség elnöke, *Kulcsár Sándor* testvér, *Attilával* együtt

meghívtak bennünket, hogy floridai otthonukban tartsuk meg a csendesnapokat. Örömmel fogadtuk a meghívást, s már azt is írhatom, hogy köszönettel tartozunk a majdnem egyhetes alkalom lebonyolításáért. A szíves vendéglátásért, a kiváló ételekért – *Kulcsár Nusika* és *Torma Erzsike* igazán mindennel elkenyézettek bennünket. (A kép *Kulcsár* testvérék konyhájában készült.)

Csütörtök délután a nyolc lelkipásztorból álló csoport kiegészült a *Palm Bay-i* lelkipásztorral, *James Waddell*-el. Így együtt volt mindegyik Észak-Amerikai gyülekezetünk lelkipásztora – amire talán eddig még nem volt példa (kép az előző oldalon). Volt alkalmunk beszélgetni, imádkozni, örömeinkről, gondjainkról szólni, kirándulni. Csodálatos befejezésként pedig részt vehettünk a legfiatalabb gyülekezetünk istentiszteletén!

Hálásak vagyunk a szövetségünknek és vendéglátó testvéreinknek is a lehetőségért. Bizunk benne, hogy a továbbiakban is szervezhetünk ilyen lelkipásztori csendes-napokat. **HGéza**

100 ÉVES SZÜLETÉSNAPO

Az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* 110 éves történelmének legkiemelkedőbb személyiségei között nagy tisztelettel emlékezünk egy a leg-

**Az ünnepelt a tortával / Kish Etelka
mögött a szövetség képviselői:
Kulcsár Sándor, Szabó István, Balla
Zsigmond és Kulcsár Attila**

jobbunk által ismert, kedves házaspárra: **Kish Ernő és Ethel** testvéreinkre. Gyermekekortól lelki otthonuknak tekintették szövetségünket és a gyülekezeteket, testvéreiknek mindazokat, akikkel hosszú életük során szolgálhattak.

Kish testvér lelki munkásként, vezetőnként és kiváló adminisztrátorként gazdagította szövetségünk életét. Ő már az Űrnál van. Velünk is megosztott bölcs belátásait megszívleltuk, és igyekeztünk azokat a következő nemzedéknek is átadni.

A ma is Floridában (Palm Bay) élő *Ethel néni* január 16-án ünnepelte a 100. születésnapját. Fia, *Calvin* és a kiterjedt család a helyi *Crowne Plaza* szálló éttermében rendezett a közel száz fős vendégseregnek ünnepi fogadást. Szövetségünket *Kulcsár Sándor* lelkipásztor

(tiszteletbeli elnök), a felesége, *Szabó István* (titkár), *Balla Zsigmond* (pénztáros) és *Kulcsár Attila* lp., az Ifjúsági Szövetség vezetője képviselték.

A *Bethesda Gyülekezet* lelkipásztorra, *James D. Waddell* testvér imája után *Ethel* néni mutatta be a vendégeket, asztalokként, név szerint – emlékezetből. Ő kínálta az ünnepi tortát is – kedves figyelemességgel, mint mindig.

Szövetségünk vezetőinek a köszöntését *Szabó István* (titkár) testvér olvasta fel, majd egy szép emléklapettelt adott át az ünnepeltnek *Kulcsár Sándor* (tiszteletbeli elnök) testvér. A *Nőszövetség* nevében *Kulcsár Annamária* nőtestvér köszöntötte *Ethelt*, aki többször is elnökként vezette őket. *Balla Zsigmond* testvér méltatta a Kish házaspár szolgálatát anyagi javainkat illetően, és ígéretet tett a most szolgálók nevében is arra, hogy az elődök jó példáját követve, felelősséggel látják el a missziót támogató feladataikat.

Többen is szót kértek és megosztották emlékeiket az ünnepelttel. A fogadást a „*How Great Thou Art*” éneklésével, majd *Kulcsár Sándor* lp. imájával zártuk.

Néhányan részt vettünk másnap a *Bethesda* gyülekezet istentiszteletén. *Waddell* lelkipásztor felkérésére imádsággal szolgált *Szabó* és *Balla* testvér. A jelenlévő magyarok (*Kish Ethel*, *Bíró Katalin*, *Palotai Margit*, *Dér István* és

Emma, Balla Zsigmond és Szabó István kórusban énekeltek a „*Vedd számon az áldást*” című éneket.

Áldott és felejthetetlen élmény volt számunkra az újbóli találkozás *Kish Ethel* nőtestvérrel, akiért imádkozunk, hogy Urunk vezetése szerint haladjon tovább életének három számjegyű évében is!

Szabó István

The Life and Ministry of ETHEL KISH

We gather here to celebrate the life of a beautiful lady, our Sister in the Lord, **Ethel Kish**. Her lifespan of a full century crowns the importance and joy of this occasion. We consider it as a special blessing that she is with us in such a spiritual, emotional, and yes, physical health that make us all jealous.

May I invite you back to the time and place of her birth. The location is *New Castle, Pennsylvania*, and the time is January 16th of 1919. The world was different, and those times more difficult. Her parents, *Gabriel and Julia Balog Petre* were immigrants from wars – and revolutions-stricken Europe. More than 3 million fellow Hungarian co-patriots arrived with them, settling mainly on the East Coast. Tens of thousands of these men worked in the mines supplying the country's fast-growing industries. They were to be found in the vast factories as skilled laborers and on the plains cultivating the lands. The immigrants stayed close together, and soon established their churches, schools, and civic associations. Within the Baptist denomination the *International Baptist Seminary in Garfield, New Jersey* prepared most of the young ministers for the service of the freshly formed ethnic congregations. Garfield, NJ is the city we find Ethel on her second birthday. Her Dad entered the seminary, having received his call for the ministry while being faithful members of the *Hungarian Baptist Church of New Castle*.

Four years later, after graduating from the seminary, the family moved to *Cleveland, Ohio* where *Reverend Petre* served as pastor of the *West Side Hungarian Baptist Church* (then *Fulton Baptist Church*).

Being the „minister's daughter” is not an easy task for a teenager, but Ethel was growing to become a beautiful Christian woman, and as such, a servant leader. Upon her baptism by her Dad, she immersed herself in the many-faceted ministries of the local congregation as well as in the *Hungarian Baptist Association*. On any Sunday you would find her in the brass band, playing on the French horn, singing in the Choir, and taking on ever more responsibilities in the Ladies Aid. Soon she became a leader of the ladies' ministries, organizing bazaars and dinners to raise much-needed funds to support the needy and various mission endeavors. Their csiga noodles made it to the tables of

elderly, living in the *Old Peoples' Home in Watervliet, Michigan*.

This persistent, beautiful gal was noticed, of course, by the young men. Who will be brave enough to ask for her hands? She is the „minister's daughter” – you remember! Well, we know the answer: *Ernest Kish* was up to the task. The well-liked broadcaster, Paul Harvey would push the pause button at the joyous occasion of their marriage, but – to tell you the truth – we are still at the opening scenes of “The Rest of the story.”

The young couple soon moved to *Bridgeport, Connecticut*, where they joined *First Hungarian Baptist Church* (now *Silliman Memorial Baptist Church*). They established their own family. Ernest became a successful businessman. The Kish' involvement in the local church was exemplary everywhere life took them: What they have learned from their parents as children, they went on practicing as adults, teaching again – most of all by their example – the younger generations of believers. Being involved in the musical ministries, taking on new responsibilities and always extending their interests, Mr. and Mrs. Kish not only kept up with the ever-changing times but have led others through the unique challenges of new situations and times.

Through the ensuing decades, our Association saw changes that no one could anticipate. The *Second World War* found Hungary again on the wrong side, as an enemy of the *United States*. Young men from our churches volunteered for the armed services, and while they were suspect due to ethnicity, the sacrifices they made for the causes of freedom remind us the special calling we have as *American Hungarians*: To be contributing members of our new country, the *United States of America*. The Kish's welcomed new waves of

immigrants arriving after the *1956 Revolution and Uprising*, and wisely supported the persecuted believers living still under Communism in *Hungary, Romania, Yugoslavia, Czechoslovakia, and the Soviet Union*. They based their goals and actions solely on Scriptural principles and a clear understanding of Baptist life and mission even in an antagonistic society. For a while, two different approaches surfaced within our Association concerning the political and ecclesiological environments here and in Hungary. Love and goodwill prevailed. Ethel and Ernest went through so much, and yet, they had still so much to do.

„The Rest of the story” – the Third Chapter. When the Kish's retired, they moved to *Florida*, too – but not to rest. They came to *Palm Bay* to face a new challenge, to meet another need. The *Bethesda Baptist Retirement Home* needed a „facelift.” The conditions, living place and services awaiting the elderly here, called for much improvement. The founders could not have imagined what serving the constituents will require approaching the end of the century. Mr. Kish and his wife were more than willing and capable of facing the burdensome government regulations while providing loving and professional service to residents. Our little church attached to the Homes became the spiritual home for many, where Ethel, her Sister, Ernest, and a few other American Hungarians prayed with and ministered to other believers. Under their management, the Home became a modern facility. They built three houses for visitors, a large building with twelve three-room apartments, a library, and a beauty shop, offices, and an enlarged lounge area — everything up to code; valuable assets.

Long ago, as children, they learned that the table is set for others to sit around. The music of the band is primarily not for the musicians' enjoyment. They never forgot that our service of Christ in the present should be forward-looking. So, they've encouraged us to sell the Home, hoping that we will be financially readier to meet the challenges of today. It is our responsibility to know the life-story of this couple, to emulate their example of life-long service, being good stewards of everything we've received from them.

Dear Ethel!

Your faithful service throughout your long life is a blessing from God that we gladly celebrate today with you. I know, in my references to the past, I

THE 100TH

They came from near; they came from far. Some came from only a few miles away, while others travelled hundreds, thousands, and even up to 10,000 miles away for this special event. But what was all the hustle and bustle about? Well, all these dear saints of God came

to celebrate the 100th celebration of the birth of one special lady – **Ethel Petre Kish**. The gathering occurred at the *Crowne Plaza Oceanfront in Melbourne, FL* - a very prestigious banquet hall, which was decorated for royalty. Nearly 100 people packed into the spacious venue for this momentous day to celebrate the 100th anniversary of the birthday of our *Hungarian Matriarch*. This single woman has influenced the lives of countless people all of whom wanted to attend this extremely formal upscale event.

Ethel's son – *Calvin*, and his wife *Nancy* planned this event like one would plan a wedding. The caterer, the florists,

just scratched the surface and did not do justice to the whole of your life. However, „The Rest of the Story” is far more than what's behind. Your witness here, although honorable and beautiful in every sense of the word, is a spark from the Light sourced in Christ, who gave you to us to show the way – the Hungarian American way, the Christian way, a Lady's way - the way we would like to serve Him, also.

We love you. Thank you!

- **Joseph Novak**, on behalf of the Hungarian Convention

the photographers, and the venue had to be selected a year in advance. The guest list proved to be the most difficult of all the tasks since the venue was maxed out at 100. Calvin, Nancy, and Ethel did a remarkable job of balancing the guest list, so that, an equal representation of family members, church members, and the honored guests from the *Hungarian Baptist Convention* were able to attend.

Ethel Kish and Katalin Biro; standing: Emma & István Dér, Annamária & Sándor Kulcsár, Steve Szabo, Attila Kulcsár, Margit & István Palotai, Zsigmond Balla

There was close to an 100% RSVP rate from the invitees.

Like any event of this magnitude balancing all those concerns was, I am sure, very stressful for the planners, but you would never know that to be the case by the professional manner the evening was planned and subsequently carried out. Calvin had an order of service which featured: prayer; testimonies; scripture reading; and singing. The highlight of the evening was when Ethel travelled from table to table and introduced by name each person at every table; while at each table, she also gave each person's relationship to her, and told stories about each person, as well. You cannot say enough about Ethel's memory! Details from close to a 100-year period of time were shared from memory by Ethel. She did not have any cue cards nor any cheat sheets; no, she did it all from memory, a memory - by the way, which was and is quite remarkable!

Several beautiful prayers were given in Hungarian by Brother Steve Szabo, Brother Zsigmond Balla, and Pastors Sándor and Attila Kulcsár. Later in the evening, Brother Steve Szabo read an account of *Ethel's life and ministry* that was simply amazing. Brother Steve Szabo then lead the singing of "*How Great Thou Art*" in English with all those in attendance singing out "loud and strong" to the Lord. Another highlight of the

evening was the presentation of a gift to Ethel Petre Kish from the Hungarian Baptist Convention for a life-time of service to the Lord, and her service to her home church – Bethesda, and to the Convention itself.

The gathering really felt more like a church service rather than a birthday party. Although, everyone had come to celebrate Ethel's birthday; Calvin, Nan-

On the right: Pastor Waddell and wife Florence

cy and Ethel - all made sure that *Jesus Christ* was the most honored guest of all. Everything that was said and done, was for Christ's honor and glory. I am honored to be able to call myself, Ethel's pastor!

Rev. James Waddell

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

KULCSÁR SÁNDOR 1930 - 2019

Idős Kulcsár Sándor, született 1930 július 27-én *Szilágyperecsenyben*, *Kulcsár Gergely és Eszter* 5. gyermekeként. Szülei, a helyi baptista gyülekezet hűséges tagjai voltak, és hitben, istenfélelemre nevelték 7 gyermeküket, melynek folytán édesapánk döntött az Úr Jézus követése mellett, és 1947-ben bekerült.

Fiatal korában asztalos inasként dolgozott, mely szakmát jól elsajátított, ezzel kereste a mindennapi kenyeret.

1955-ben házasságot kötött az *Érszöllősi Gáll Annával*. *Szilágysomlyóra* költöztek, házat építettek, családot alapítottak. Isten három fiúgyermekkel ajándékozta meg őket: *Sándor, Attila és Gyula*.

A 60-as évek elején *Kémerről* kiindult lelki ébredés nagy hatással volt édesapánkra is, megújult és friss lelkesedéssel szolgálta Megváltóját, és a *Szilágysomlyói Gyülekezetet*. Harmóni-umon kísérte a gyülekezeti közös éneklést, imaóra vezetéssel és igehirdetéssel bízták meg a gyülekezetben. Mivel hűséges szolgának bizonyult, később megválasztották a gyülekezet vezetőjének. Pengetős zenekart szervezett, tanított és vezetett, kézzel írva a kottákat különböző húros hangszerekre.

1973-ban a család *Aradra* költözött, előbb a városban levő baptista gyülekezethez csatlakoztak, később megalapította néhány családdal a *Kisszentmihályi Gyülekezetet* - ma Reménység baptista gyülekezet.

12 éven át lelki vezetője volt e közösségnek, igét hirdetett, a vezetés élén állt, lelkipásztorokat, igehirdetőket hívott meg szolgálatra, így áldás és növekedés kísérte munkájukat. A kommunista rendszer miatti nehézségekben, harcaikban imában és bőjtben összefogva győztek.

1985-ben érkeztek az *Egyesült Államokba*, csatlakozva *Ferenc* testvér-bátyja családjához, a *New York-i Gyülekezet*hez, ezután itt folytatta igei szolgálatát, pengetős zenekart szervezett és vezényelt a fiatal korosztállyal. Több magyar imaházban is megjelentek és odaadással szolgáltak.

Elérve a nyugdíjas kort, feleségével *Chicagóba* költöztek gyermekeik és unokáik körébe, mert mindig szeretett a

családdal együtt lenni. Jó kedélyű férj és édesapa volt. Mindég volt egy jó tanácsa. Beépült a *Chicagói Magyar Baptista Gyülekezetbe*, szerette és szolgálta a közösséget imaóra vezetéssel, igehirdetéssel, előjárósági tag volt, és amíg tehetett, mindig kész volt bizonyoságtételre, amit egy szájmuzsika játék követett.

Az imaház felújításában feleségével együtt vállaltak részt, főleg az asztalos munkában. Szakmai ügyességének legjelképebb ábrázolója, a szöszék mögötti kereszt, melynek készítése alatt *Megváltója* szenvedéseinek elmélkedett hálaadással.

Élete utóbbi két évében fizikailag folyamatosan gyengült, betegségeket hordott testében, de amíg csak tehetett hűségesen látogatta a közösségi alkalmakat. Utoljára, 2018 októberében volt imaházban.

Az élettel betelve, Megváltójával megbékélve, felkészülten várta a „hazahívó” szót, várta a mennyi talákozást előrement szereteteivel, és Dicső Megváltójával. Az utóbbi időkben a kedvenc igeverse ez volt: *„Várván vártam az Urat, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat.”* (Zsolt 40,2)

2019. január 30-án szőlította el az Úr, éjjeli álmában, nyugalomban, élete 89-ik évében.

Gyászolják: 63 éven át szerető és hűséges felesége, fiai és családjai, életben maradt egyetlen testvére *Zoltán* és családja, *Imre* sógora és a rokonság, valamint a *Chicagói Magyar Baptista Gyülekezet* testvérisége.

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg... mert megnyugszanak fáradósaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” (Jelenések 14:13)

Kulcsár Sándor

A temetési istentiszteleteken a család mellett részt vett a helyi gyülekezet, *Kulcsár Sándor*, clevelandi lp. és felesége *Anna Mária*, akinek az elhunyt nagybátyja volt. Az igei szolgálatokat Kulcsár testvér a következő igék alapján végezte:

Péntek este, február 1-én 4. Mózes 23:10-b „*Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé*”. Testvérünk kiemelte az igazak halálának feltételeit, azaz Krisztusban való megigazulásunk fontosságát.

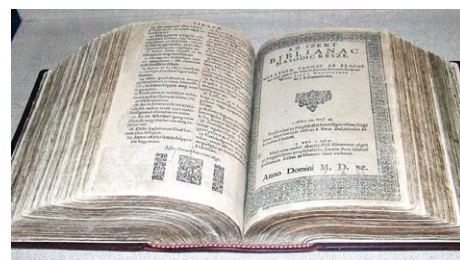
Szombaton az 59. Zsoltár 11/a mondata lett felolvasva: „*Előmbé jön az én kegyelmes Istenem*”, aki kitárt karral várja az Ő megváltottait a mennyek országába.

A temetőkertben Ésaías 26:19. verse „*Megelevenednek halottaid és holttesteid felkelnek...*” alapján utalt a feltámadásra.

Ezen kívül *Sándor* fia olvasta fel a nekrológot, többen megemlékeztek testvérünk életéről. *Szabó Ferenc* fúvós hangszeren szolgált alkalmi énekekkel a halottas háznál és a nyitott sír mellett.

Az Istentiszteleteket *Szabó István*, helyi diakónus irányította, aki felolvasta a részvétleveleket *Szilágysomlyói, Kisszentmihályi* gyülekezetek, valamint *Lukács János* és *Pardi Félix* lelkipásztorok részéről. Ugyanakkor szólt a Kisszentmihályi és Chicagói gyülekezetekben átél személyes élményeiről elhunyt testvérünkkel. A temetést követően a család meghívására közös ebédet vettünk részt.

Szabó István

Az 1590-ben kiadott Károli (Vizsolyi) Biblia egy példánya - a fennmaradt 57 közül. (cikk a 11. oldalon)

AZ ÚR HÁZA

*A Te Házadat Uram
nem pótolja semmi,
s ha nem tudok menni,
egészségesen is beteg vagyok.*

*Láthatatlan karok vonnak,
Hívnak, nem ad nyugalmat
otthon a vasárnap;
pedig Te az otthonban is
jelen vagy, de a
gyülekezet más.*

*Az a Te tested, melynek én is
tagja vagyok, és ha hiányzom,
csonka a tested –
Uram, segíts meg,
hogy ezután is
égyen a vágy bennem,
segíts ott lennem;
testvéreimmel együtt
csendben, békén, amíg a
tisztélet végén
áldásoddal meggazdagodva
mehessek haza otthonomba.*

Herjeczki Lidia (1919-1990)

Száz éve született (február 23) *Herjeczki Andrásné*, a *Detroiti Gyülekezet* egykori lelkipásztorának felesége. Szeretettel emlékezünk rá ezzel a versével.

Magyarországi mozaikok (5)

VIZSOLY

Az idén is tervbe vettünk egy hosszabb autótúrat Gyuri Gyuláékkal. Kassát, a nagy múltú magyar várost választottuk - ahogyan Pozsonyt egy évvel ezelőtt. Mindkét nagyszerű, s ma Szlovákiához tartozó városról volna mit írnom, de nem teszem, mert olvasóinkat bizonyára jobban fogja érdekelni, ha egy szinte véletlenszerű kitérőről, egy kis faluban tett látogatásunkról számolok be. Úton Kassa felé, a térképet nézegetve vettem észre, hogy nem túl nagy kerülővel útba ejtethetjük Vizsolyt, a Károli / Vizsolyi Biblia „szülőfaluját”. (Vizsoly még ma is magyar földön van, nem úgy, mint amazok.)

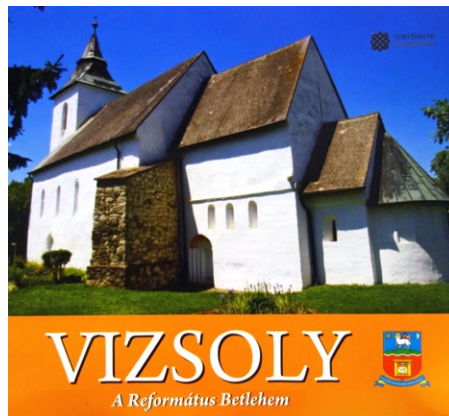
Szégyenkezve írom, hogy jóllehet a Biblia, és elsősorban a magyar biblia, az életem egyik legfontosabb tartozéka, eddig mégsem kerestem fel az első teljes magyar nyelvű bibliafordítás és kiadás bölcsőjét. Betlehemben már jártam, de a magyar Biblia Betlehemében, vagy ahogy az ott kapott brossurán olvashatjuk: a Református Betlehemben még nem.

Az első teljes magyar nyelvű bibliafordítást 1590-ben Vizsolyban nyomtatták. Hogyan? Hamarabb, mint az angol nyelvterület büszkeségét, a King James Bibliát? Igen, 21 évvel.

Vizsolyban Mantskovit Bálint nyomdászmeister nyomtatta ki a Bibliát, amit Károli Gáspár gönci lelkipásztor fordított magyarra (néhány munkatársával együtt). Károli az eredeti héber és görög szövegből fordított, de használta az akkor már megjelent német fordítást is. (Luther 1534-ben adta ki az egész Bibliát.)

Másfél év alatt 800 példányt nyomtattak belőle (1 példány 6 kilót nyomott és 2412 oldalas volt). De nem csak volt, mert még ma is létezik belőle 57 példány – világszerte. Az egyik eredeti példányt a Vizsolyi református templomban őrzik. (Hasonmás Károli kiadvány volt már a kezemből, de eredeti még nem. Van egy hasonló kiadású, Nagyváradi Károli (1609) és egy Tótfalusi Kis Miklós Aranyas Bibliám – az is Károli, 1695-ös.)

Mire Miskolcot elhagytuk, elhatároztuk, hogy Vizsolyba megyünk előbb, s csak azután Kassára (ha futja az időnk-ből). Kevés keresgélés után rá is találtuk a Vizsolyt jelző táblákra, majd a falura, s annak a közepén a Református templomra. A templom előtti épület egy „Bibliás Könyvesház” - ezen keresztül juthatunk

Vizsolyi brossura / Károli emléklapát / az ezer éves vizsolyi, ma református templom, belülről / a 440 éves nyomda mása, új nyomdással (Gy. Gyula)

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: dr. Gergely István (Amerika)
Alelnökök: Papp János (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: Durkó István (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nagy Csaba lelkipásztorért és munkatársaiért.

a templomba és az udvarban kiépített Nyomatástörténeti múzeumba.

Csodálatos élményben volt részünk a következő órák során. Ennél sokkal több helyre lenne szükség, hogy csak egy részt is leírjam az itt felhalmozott lelki és fizikális értékeknek, emlékeknek. Így csak annyit teszek, hogy felkeltem olvasóink érdeklődését, és arra kérem, hogy **keressék fel a magyar protestáns kereszténység egyik első pillérét, Vizsolyt!**

A jelzett brossurából idézek néhány sort: „Templomunk és Bibliánk kül-

önleges érték. A vizsolyi református műemléktemplom hazánk egyik legősebb temploma. Román-kori apszisával és kora-gótikus hajójával, valamint Árpád-kori freskóival hűen tanúskodik Magyarország ezer éves keresztyénységéről. Ez a hely Istennek szentelt hajlék, mely őrzi és egyszerre hirdeti is Isten ígését magyarul. Ugyanis itt találhatjuk a Vizsolyi Biblia eredeti példányát.”

Sok fényképet is készítettem. Itt csak néhányat, de a lapunk Facebook oldalán többet is láthatunk majd belőlük.

Találkoztam egyébként a helyi református lelkésszel is, akitől a gyülekezetéről is érdeklődtem. Az aránylag kis gyülekezet jóreménységgel tekint előre, s **küldetésének tartja Isten magyarul is megszólaltatni Igéjének őrzését, sőt továbbadását is. Aldja meg az Úr őket, gazdagon!**

Megkerestem a internetes oldalukat, és olvasóimnak is szeretettel ajánlom: www.vizsolyibiblia.hu Sok hasznos információt találhatunk ott. Például arról is, hogyan támogathatjuk a Bibliát őrző gyülekezetet.

A Biblia mindenkié. Az enyém is. Nagy magyar költőink közül is sokan szerették, talán *Ady Endre* a legjobban. A halálos ágya melletti kis-szekrényben is ott volt a Biblia (egy Károli fordítás). Nem mások tették oda, hogy olvassa; gyűrött lapjai a költő vívódásait is őrzik.

Herjeczki Géza

Ady Endre:

ISTENHEZ HANYATLÓ ÁRNYÉK

„Mint az árnyék, mikor elhanyatlik, el kell mennem, és ide s tova hanyattatom, mint a sáska.” Zsoltárok könyve 109.

Akaratomból is kihullasz,
Én akart, vágyott Istenem,
Már magamat sem ismerem
S Hozzád beszélni rontás fullaszt.

Üldöztetésimben kellettél
S kerestelek bús-szilajon
S már-már jajomból kihagyom
Neved, mely szebb minden neveknél.

Szent Képzelés, örök hit-balzsam,
Ki létlenül is leglevőbb,
Meghalok szent Szined előtt
S akarom, hogy hited akarjam.

Megüzeték s nem nyugszom addig,
Míg hitedet meg nem nyerem,
Mert kockán van az életem,
Mint árnyék, mikor elhanyatlik.

S hanyattatom, miként a sáska,
Mert csak Tenéked van erő
S mert nem láttam régen előbb:
Nem szabad hinni senki másba.

Száz éve halt meg *Ady Endre*

Fogadd el Úr Jézus szolgálatom The longer I serve Him

Words and Music by
William J. Gaither

Für Béla

Ab Eb7/Bb Ab/C Ab7/Eb Db Ab Ab/C Bb7 Eb Bb7/F Eb7

1. Né - ked él - ni, Vé - led jár - ni szí - vem vá - gya U - ram-----,
2. Nincs szük - sé - gem, ál - dasz en - gem, ke - gyed á - rasz - tod rám-----,

Ab Ab9/C Ab7/C Db Bbm F/C Bbm/Db Ab/Eb Db Ab

meg - ta - lál - tál, meg - men - te - ttél, Úr Jé - zus ne - ved oly
ál - dó ka - rod ve - zet en - gem, Úr Jé - zus ne - ved oly

Eb7 Db/Eb Eb7 Ab Eb7 Db/Eb Eb7 Ab Db/Ab Ab

ked - ves ne - kem. Oly jó Veled já - rni mert fo - god kezem, Cso-
ked - ves ne - kem. The lon - ger I serve Him the swee-ter He grows, The-

Eb7 Fm Eb7 Ab Db/Ab Ab Ab7 Ebm/Bb Ab7/C

dás sze-rel - med-del be - töl - töd szí - vem, U - ram bűnös é - le - tem
more that I love Him more love He be - stows, Each day is like Heaven, my

Db Ab/Eb Db Ab Eb7 Db/Eb Eb7 Ab (x2)

ne - ked a - dom, Fo - gadd el Úr Jé - zus a szol - gá - la - tom.
heart o - ver - flows, the lon - ger I serve Him, the swee - ter He grows.